

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj. sieradzkie

Informator Archeologiczny : badania 10, 160-161

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek, Finansował WKZ w Sieradzu. Siódmy sezon badań. Osada z okresu rzymskiego z faz B1 - B2.

Po rocznej przerwie wznowiono prace badawcze na osadzie, która zlokalizowana jest na wysokim brzegu Warty w pobliżu ujścia rzeki Wężnicy. Celem badań było określenie zasięgu i ewentualnie charakteru warstwy spalenizny oraz przebadania dalszych partii osady od strony wschodniej, północnej i zachodniej. Przekopano około 800 m² powierzchni odkrywając 4 chaty, trzecią konstrukcję kamienną, 4 paleniska, dymarkę, kilkanaście różnych rozmiarów jam oraz dużą ilość materiału zabytkowego.

Ostatecznie ustalono, że warstwa spalenizny /łączona pierwotnie z jakąś konstrukcją o charakterze obronnym/ występuje na przestrzeni prawie 14 m, jest łukowato wygięta w kierunku wschodnim, szerokość wynosi około 3 m, a jej grubość waha się w granicach 10-20 cm. Obok dużej ilości ułamków naczyń w warstwie znajdowano przepalone kamienie i drobne węgielki. W b.r. znaleziono liściowaty grot strzały do łuku z tulejką. Trudno ustalić z jakiego rodzaju konstrukcją można łączyć tę warstwę.

Odkryte zarysy po chatach miały prostokątne kształty, ślady po dołkach słupowych i paleniska. Wszystkie chaty wgłębione były w ziemię średnio do 60 cm. W wypełniskach znajdowano duże ilości ceramiki, przesiłki i kości zwierzęce, w tym licznie kawałki jelenich rogów. W jednej z chat znaleziono ponadto 3 stożkowate ciężarki tkackie. Kolistą konstrukcją kamienną liczyła u góry 220 cm szerokości i 120 cm głębokości. Wyłożona kamieniami jama wypełniona była ciemną i twardą ziemią, zawierającą dużo różnej wielkości brył polepy z odciskami grubych bierwion oraz węgielki. Niektóre kamienie były przepalone. Odkryte obok tej konstrukcji dołki słupowe świadczą, że była ona przykryta dachem.

Odkryto 4 paleniska, przy czym jedno z nich znajdowało się przy chacie. Dwa inne paleniska miały prostokątny kształt o wymiarach 1,2 x 1 m i przykryte były daszkami wspartymi na 4 słupach.

Na skraju osady od strony północnej odkryto resztki dymarki o wymiarach 90 x 90 cm, wgłębionej w ziemię do 60 cm. Ścianki tej dymarki stanowił iłowaty piasek, niezwykle twardy, przepalony na czerwony kolor. Wewnątrz znajdowały się duże kłocę żużlu,

Wśród obfitego materiału zabytkowego na bliższą uwagę zasługują: srebrny denar Trajana, posrebrzana szpila brązowa z profilowaną głów-

ką, ułamek ceramiki pannońskiej malowanej na czerwono, druga większa szpila brązowa oraz żelazna zapinka, pochodząca z przełomu faz B2-C1. Zapinka jest, jak dotąd, najmłodszym chronologicznie elementem znalezionym na osadzie.

Badania będą kontynuowane.

SWILCZA.
woj. rzeszowskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Szósty sezon badań. Osada z późnego okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano badania nad eksploracją chaty nr 1, odkrytej na głębokości 2,7 m od powierzchni gruntu, określonej w czasie poprzednich badań jako jama nr 2. Stanowiła ona półziemiankę zagłębioną w ziemię około 70 cm o wymiarach 5,3 x 4,6 m. Przy dłuższej ścianie od strony południowej wystąpił ślad przybudówki, nie zagłębionej w ziemię. Wypelnisko chaty w górnej partii stanowiła 30-35 cm warstwa brązowo-czarnej ziemi, z bardzo dużą ilością zbutwiałego drewna. Poniżej występowała 20 cm warstwa brązowo-szarej ziemi, w której znajdowały się drobne węgielki drzewne. Pod nią, aż do dna zalegała 45 cm warstwa ziemi szarej z drobnymi węgielkami drzewnymi, w której to warstwie bliżej środka wystąpiła duża ilość żelazistych nacieków, koloru rdzawego. Na dnie chaty znajdowało się palenisko o wymiarach 110 x 80 cm, miąższości 20 cm. W północno-wschodniej partii budynku oraz częściowo poza jego obrębem, odkryto w nieregularnym układzie dobrze zachowane deski oraz belki drewniane. Stanowią one zapewne resztę zawalonej ściany, już po opuszczeniu domostwa przez jej mieszkańców. Poziom usytuowania desek i belek pozwala na ustalenie pierwotnego poziomu osady. Na jednej z belek wystąpiły ślady ognia.

W wypelnisku chaty znaleziono fragmenty naczyń oraz kości zwierzęce. Wśród ceramiki występowały fragmenty naczyń lepionych ręcznie oraz toczonych na kole garncarskim, tzw. ceramika siwa.

W przybudówce przy ścianie południowej chaty, odkryto skarb. Zawierał on 2 fibule srebrne pozłacane, 2 fibule srebrne, złotą zawieszkę, zawieszkę brązową, szklany paciorek, bransoletę srebrną pogiętą, o jednym końcu ułamanym, z nawiniętymi 2 srebrnymi zawieszkami, fragment zakończenia bransolety; 6 srebrnych drucikowatych zawieszek, nawiniętych na jedną z nich, 3 pary drucików, składających się z 2 za-